

A B C D

POHÁDKY A ŘÍKANKY
S VESELÝMI PÍSMENKY

napsala
Lenka Rožnovská

ilustrovala
Petita Kůsová

A a

**ALEŠ LÁKÁ ANDULIČKU:
DÁM TI BONBON ZA PÍSNÍČKU.
AŽ ANDULKA DOZPÍVÁ,
TAK JÍ ALEŠ BONBON DÁ.**

Aleš má tetičku Bětušku, která se málokdy se na svět usmívá.

A když se usměje, tak jen na chvíli.

Aleš je smíšek, smích má rád, je mu líto, že je jeho tetička tolik smutná.

To je tím, že je stále sama, pomyslel si Aleš. Kdyby měla pejska nebo kočičku, určitě by jí bylo veseleji.

Když si Aleš něco umane, tak to hned i udělá. Vybral z prasátka peníze a běžel do zverimexu, aby tam koupil nějaké zvířátko.

Jaké však bylo jeho zklamání, když zjistil, že pejska ani kočičku v obchodě nemají!

Pan prodavač mu nabízel bílé myšky či šedého králíka.

Aleš kroutil hlavou. Věděl, že by se takovým mazlíčkem tetě nezavděčil. Z myši má teta strach. Ječí, jen nějakou vidí.

A králík by jí po bytě dělal bobky.

„Pe-pí-ku, dej zob! Pe-pí-ku!“
ozvalo se Alešovi nad hlavou.
Aleš se podíval vzhůru. Z klece na něho
kouká modrobílá andulka.
„Já nejsem Pepík, já jsem Aleš,“ ohradil se.
Ale andulka si vedla svou.
„Pe-pí-ku, Pe-pí-ku!“
Aleš se zamračil. To je ale drzý ptáček!
„A-leš, A-leš!“ snažil se
ji naučit pískat své jméno.
Andulka jen pískla, otočila se na bidýlku
a Aleše si už nevšímala.
„Jo, andulky, to jsou paličáci,“ vysvětloval
Alešovi pan prodavač, „když je chceš
něco naučit, musíš být trpělivý.“
Alešovi se paličatá andulka zalíbila.
Naučí ji písničku, která tetu rozveselí.

Nezaváhal a andulku si odnesl domů.

Ale doma andulka zpívala svou starou písničku:

„Pe-pí-ku, dej zob.“ Aleš si povzdechl. „Ne, to je špatně.

Musíš zpívat Bě-tuš-ko, cha cha.“

Andulka ho pozorně poslouchala. „Když to zazpíváš,
dostaneš ptačí bonbonek,“ lákal ji Aleš.

Andulka dvakrát přešlápla a pak spustila:

„Běž-túú-žko. Cha-cha.“

A pak dodala: „Dej zob! Pe-pí-ku!“

Co Alešovi zbývalo. Bonbonek andulce dát musel.

A kdo ví, třeba její písnička tetu rozesměje.

B b

BOŘEK BREČÍ U BRÁNY,
SMĚJÍ SE MU DVĚ VRÁNY.
PRÝ MÁ MÍSTO VLASŮ
VRABČÍ HNÍZDO Z KLASŮ.

č

ČERTÍK ČTE SI POHÁDKU,
ČTE JI TAM I POZPÁTKU.
JAK TO MÍVÁ VE ZVYKU,
DO POSLEDNÍHO PUNTÍKU.

c

CILKA KRÁJÍ CIBULIČKU,
POKRÁJÍ JI ZA CHVILIČKU.
ALE, OUHA, CO JE JÍ?
PROČ JÍ OČI SLZEJÍ?

D d

**DNESKA MALÝ DANEČEK
DOSTAL MALÝ DÁREČEK.
Z ČOKOLÁDY DORTÍČEK,
NEZBYL Z NĚHO DROBÍČEK.**

„Milý Danečku, měli jsme pro tebe dárek,
začal tatínek a maminka
za něho dopověděla:
„Jenomže sotva jsme ho donesli domů,
dárek nám utekl.“
Daneček zůstal překvapeně stát.
Utíkáci dárek? Jak je to možné?
To se musí prozkoumat!
Kdepak může být?
V jeho pokojíku není,
v ložnici a obývacím pokoji také ne.
Koupelna! Po pravdě řečeno,
tam ještě dnes ráno ani nebyl.
Daneček opatrně otevřel dveře koupelny.

Sluníčko už dávno vstalo. Jen Daneček ještě spí.

Maminka mu zaťukala na čelíčko.

„Danečku, vstávej, dneska je tvůj velký den!“

„Velký den, a jaký?“ podívoval se Daneček,
když rozlepil jedno oko.

„Copak jsi zapomněl?“ divil se tatínek.

„Dnes máš přece narozeniny!“

Daneček ihned rozlepil i druhé oko.

„Hurá, já mám narozky!“

„Všechno nejlepší, Danečku,“ řekli tatínek s maminkou.

Potom dali Danečkovi pusku a odešli. A to je všechno?

Danečkovi se to nelíbilo, kdepak má dárky?

Rychle se převlékl a běžel za rodiči. „Tati, mami, a co dárečky?“

Copak nic nedostanu?“

Tatínek s maminkou na sebe spiklenecky mrkli.

BUF! Vybafla něco na Danečka.

Jéje, vždyť je to štěně! Tak to je ten nezbedný dárek
s nožičkami! Daneček má ohromnou radost a hladí
svého rezavého chlupáče.

„Mami, tati, děkuji!“ Ale maminka kroutila hlavou. „Ještě ti
chybí jeden dárek! Napovím ti, je dobrý, sladoučký.“

Daneček se zamračil. Že by to byla mámina pusa? I ne, tu už
přece dostal. To bude něco dobrého na zub. Všechny dobroty
pro mlsný jazýček bývají ve spíži. Daneček na nic nečekal.

Šup, a je ve spíži.

Jéje! Čokoládový dortík! Ten má ze všeho nejraději. Daneček
se do něho hned zakousl.

Buf, huf, a z druhé strany dává dortíku coproto jeho
nové štěně. Mňam. To byla dobrota na jedno posezení,
z čokoládového dortíku nezbyl ani drobek.

E e

ELIŠKA A EMILEK
HUPSLI DO SVÝCH KOŠILEK.
BUDOU SPÁTI VE CHVILCE
VE VOŇAVÉ POSTÝLCE.

G g

GUSTÍK GATĚ POCÁKAL,
MÁ NA NICH DVA FLEKY.
TEĎ ABY SE DOMŮ BÁL,
STRACH MÁ VĚRU VELKÝ.

Gustík má dnes plno práce. Včera se rozhodl, že bude mamince pomáhat. Večer si napsal seznam věcí, které musí udělat:

*Uyvenčil psa,
razel pro nákup,
umyl nádobí,
jezdil s kamarády na kole.*

F f

FILIP HRAJE NA FLÉTNIČKU,
ZAHRAJE NÁM SVOU PÍSNÍČKU.
FRNKL VRABEC FRANTIŠCE,
TAK TO STOJÍ V PÍSNÍČCE.

